

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců Mgr. Davida Hipšra a JUDr. Michala Mazance v právní věci žalobce: **M. Š.**, zastoupen Mgr. Petrem Poláchem, advokátem se sídlem Koliště 55, Brno, proti žalovanému: **Finanční ředitelství v Brně**, se sídlem nám. Svobody 98/4, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 10. 2009, čj. 14338/09-1102-705050, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 5. 10. 2011, čj. 31 Ca 182/2009 - 109, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Finanční úřad ve Slavkově u Brna (správce daně) rozhodnutím ze dne 20. 11. 2008, čj. 33185/08/343970/0158, vyměřil žalobci daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2006 ve výši 228 796 Kč, daňovou ztrátu ve výši 0 Kč a stanovil nárok na daňový bonus ve výši 0 Kč.

[2] Žalovaný rozhodnutím ze dne 23. 10. 2009, čj. 14338/09-1102-705050, změnil rozhodnutí správce daně tak, že vyměřil žalobci daň ve výši 219 836 Kč. Výše daňové ztráty i bonusu se nezměnila.

II.

[3] Žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného žalobu, které Krajský soud v Brně usnesením ze dne 12. 4. 2010, čj. 31 Ca 182/2009 - 50, přiznal odkladný účinek. Soud poté žalobu zamítl rozsudkem ze dne 5. 10. 2011, čj. 31 Ca 182/2009 - 109.

III.

[4] Žalobce (stěžovatel) napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností, v níž navrhl, aby jí Nejvyšší správní soud přiznal odkladný účinek podle § 107 s. ř. s. Výkon napadeného rozhodnutí by pro stěžovatele znamenal nenahraditelnou újmu.

[5] Stěžovatel připomněl, že mu napadeným rozhodnutím žalovaného byla vyměřena daň ve výši 219 836 Kč, přičemž lze očekávat, že mu nezaplacením daně bude vyměřeno penále, čímž se významně zvýší částka k úhradě. Vyměřená daň přesahuje výši ročních příjmů stěžovatele. Vlastní pouze garáž v hodnotě 50 000 Kč (pozn. NSS – v předložené kupní smlouvě je uvedena částka 55 000 Kč), nemá větší úspory v hotovosti a ani nemá nikde zřízen bankovní účet. Majetková situace stěžovatele je stejná jako v 2009, resp. 2010, kdy u krajského soudu rovněž požádal o odkad vykonatelnosti napadeného rozhodnutí. Jediným příjmem stěžovatele je jeho příjem jako spolupracující osoby. Stěžovatel dále doložil daňová priznání za roky 2007 až 2010, z nichž plyne, že jeho roční čistý příjem se pohyboval od 43 854 Kč do 66 854 Kč. Jeho příjmy za rok 2011 jsou obdobné. Žije ve společné domácnosti se svými rodiči, kterým přispívá částkou 1500 Kč a dále své matce splácí půjčku na pořízení garáže ve výši 1500 Kč měsíčně.

[6] Stěžovatel má za to, že by výkonem rozhodnutí nebyl schopen dlouhodobě platit své závazky. Na úhradu vyměřené daně by si musel vypůjčit a nepochybně by měl problém úvěr splatit, čímž by se zřejmě dostal i do stavu úpadku. Následky podání insolvenčního návrhu by pro stěžovatele byly v podstatě nevratné.

IV.

[7] Žalovaný se k návrhu na priznání odkladného účinku nevyjádřil.

V.

[8] Nejvyšší správní soud při posouzení návrhu na priznání odkladného účinku kasační stížnosti vycházel z následujících skutečností, úvah a závěrů.

[9] Podle § 107 s. ř. s., věta před středníkem, kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele priznat; přitom užije přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. lze priznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce (zde stěžovatele) nepoměrně větší újmu, než jaká priznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[10] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že stěžovatelem uvedené skutečnosti představují důvod pro priznání odkladného účinku kasační stížnosti. Vycházel přitom ze stěžovatelem předložených údajů o jeho majetkové situaci. Výkon rozhodnutí žalovaného by tak podle zdejšího soudu mohl citelným způsobem zasáhnout do majetkové sféry stěžovatele a mohl by tak představovat nepoměrně větší újmu, než jaká by priznáním odkladného účinku mohla vzniknout jiným osobám.

[11] Tento soud také přihlédl ke skutečnosti, že v posuzované věci již krajský soud, a to s ohledem na majetkovou situaci stěžovatele, priznal žalobě odkladný účinek.

[12] Nejvyšší správní soud dále neshledal, že by rozhodnutí o přiznání odkladného účinku bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem (zde zájmem na řádném stanovení a výběru daní). Proto využil dobrodiní zákona a kasační stížnosti přiznal odkladný účinek.

[13] Vzhledem k tomu, že krajský soud přiznal žalobě odkladný účinek, postačuje v souladu se závěry usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 12. 2005, čj. 2 Afs 77/2005 - 96, publikovaného pod č. 786/2006 Sb. NSS, přiznat odkladný účinek kasační stížnosti pouze ve vztahu k napadenému rozsudku krajského soudu.

[14] Zdejší soud dále připomíná, že usnesení o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj nikterak předjímat rozhodnutí o věci samé.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 3. února 2012

JUDr. Jan Passer
předseda senátu